

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 stycznia 2021 r.

DNR-5.730.43.2020.KR

Decyzja DNR-2/11/2021

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Vakomtek S.A. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/262/2020 z 20 listopada 2020 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) postanawiam utrzymać decyzję w mocy w zaskarżonym zakresie (pkt 2) tj. w zakresie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami.

Uzasadnienie

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu u przedsiębiorcy VAKOMTEK Spółka Akcyjna z siedzibą w Poznaniu stwierdzono w ofercie handlowej, m.in.: czajnik elektryczny BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076, dalej: „wyrób”, „czajnik”, „sprzęt elektryczny”.

Kontrolowany wyrób poddany został badaniom w laboratorium badawczym ELTEST w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr ZG0087P z 16 września 2019 r.) na zgodność z wymaganiami określonymi w normie PN-EN 60335-1:2012+A11:2014-02+AC:2014 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania. Wymagania ogólne oraz PN-EN 60335-2-15:2007+A2:2009+A11:2012 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania. Wymagania szczegółowe dotyczące sprzętu do ogrzewania cieczy.

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono niezgodności z normą PN-EN 60335-2-15:2007+A2:2009+A11:2012:

- a. brak ostrzeżenia przed polewaniem podstawy czajnika - pkt 7.12,
- b. niedostateczną wysokość znaków dotyczących bezpiecznego działania wyrobu, umieszczonych w instrukcji użytkowania - pkt 7.12.Z1,

c. oddziaływanie wody na elementy przyłączeniowe podstawy (przy 5 krotnym wykonaniu próby napięciowej, po polaniu wtyku czajnikowego w podstawie solanką, nastąpił permanentny przepływ prądu powyżej wartości dopuszczalnej - pkt 15.102,

d. zgięcie styku w dolnej części gniazda czajnikowego koncentrycznego, w wyniku przeprowadzonych 10 000 cykli łączeń zespołu czajnikowego wtyku z nasadką (stawianie/zdejmowanie czajnika); czajnik jest niezdatny do użytku - pkt 22.103.

Na wniosek kontrolowanego do badań laboratoryjnych przekazano również próbkę kontrolną wyrobu. Badania laboratoryjne wykonane przez Zakłady Badań i Atestacji „ZETOM” im. Prof. F. Stauba w Katowicach sp. z o.o. (sprawozdanie z badań nr B/2019/355 z 18 grudnia 2019 r.) wykazały naruszenie wymagań zawartych w normie PN-EN 60335-2-15:2007+A2:2009+ A11:2012, w następującym zakresie:

a. w wyniku sprawdzenia podstawy czajnika pod względem wytrzymałości elektrycznej, stwierdzono przebicie izolacji między stykiem fazowym, a uziemiającym - pkt 15.102,

b. po wykonaniu 10 000 prób umieszczenia/zdjęcia czajnika nastąpiło wypalenie styku elektrycznego w czajniku i podstawie, co skutkowało brakiem połączenia elektrycznego między tymi elementami wyrobu; czajnik jest niezdatny do użytku - pkt 22.103.

Akta z kontroli przekazane zostały do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej: „Prezesem UOKiK” celem wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK:

1) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.), zwanej dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, umorzył postępowanie w sprawie wprowadzonego do obrotu przez Vakomtek S.A. czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1, § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu, zniszczeniem i powiadomieniem użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami;

2) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na Vakomtek S.A. karę pieniężną w kwocie 50 000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia;

3) na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

a) ustalił wysokość opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076, wykonanymi w laboratorium badawczym ELTEST w Warszawie na kwotę 4 305 zł,

b) zobowiązał Vakomtek S.A. do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076, w ustalonej wysokości 4 305 zł.

Pismem z 3 grudnia 2020 r. doręczonym 10 grudnia 2020 r. Vakomtek S.A. zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej Wnioskiem) zakończonej decyzją DNR-2/262/2020, „wnosząc o odstąpienie lub obniżenie, w drodze decyzji, od nałożenia ww. kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu”. Strona postępowania zajęła stanowisko odnośnie nieterminowego wykonania postanowienia Prezesa UOKiK oraz odnośnie dokonanej przez Prezesa UOKiK oceny przestanek wymiaru kary. Ponadto strona postępowania podniosła, że ponosiła w ostatnich latach straty na sprzedaży, była zagrożona upadłością oraz znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, którą osłabi dodatkowo egzekucja nałożonej przez Prezesa UOKiK kary pieniężnej.

Pismem z 22 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował Vakomtek S.A. o toczącym się postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożonej na stronę kary pieniężnej. Ponadto poinformowano stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także o prawie wglądu w akta sprawy. Wezwano również stronę postępowania do przedstawienia Prezesowi UOKiK dowodów, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a które dotychczas nie zostały złożone do akt sprawy.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nie zajęła stanowiska, ani nie przedstawiła nowych dowodów w sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88-96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy K.p.a.

Stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o

ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie.

W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Vakomtek S.A. z siedzibą w Poznaniu, nadanym za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2010 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2020 r., poz. 1041) w dniu 8 grudnia 2020 r. tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. - 14 dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Decyzja DNR-2/262/2020 została bowiem doręczona 26 listopada 2020 r., a więc termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy upływał wraz z dniem 10 grudnia 2020 r.

W przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-2/262/2020 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji

publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznaczają, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli

niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia. (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12).

Wnioskiem z 3 grudnia 2020 r. strona postępowania zwróciła się „o odstąpienie lub obniżenie, w drodze decyzji, od nałożenia ww. kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu”.

Strona podniosła, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK 60 dniowym terminie, złożyła pismo potwierdzające dokonanie „koniecznych czynności”. Strona postępowania wskazała, że w związku z zakwestionowaniem przez organ przedstawionych dowodów, pomimo dołożonych starań, ze względu na stan epidemii, a co za tym idzie utrudniony kontakt z klientami, nie była w stanie zebrać w wyznaczonym terminie oświadczeń, które ostatecznie zebrała.

Vakomtek S.A. podniosła również, że w przeszłości dopełniała obowiązek wprowadzania do obrotu wyrobu z wymaganiami, a stopień przyczynienia się przez nią do powstania naruszenia prawa jest znacząco ograniczony, w związku z posiadanym statusem importera. Spółka wskazała również, iż współpracowała z Prezesem UOKiK w celu jak najszybszego zakończenia postępowania. Ponadto strona postępowania zwróciła uwagę, na swoją pogarszającą się sytuację finansową oraz problemy z jakimi boryka się prowadząc aktualnie działalność.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 2 decyzji nr DNR-2/262/2020 z dnia 20 listopada 2020 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

Nie podlega wątpliwości, że Vakomtek S.A. z siedzibą w Poznaniu jako importer wprowadziła do obrotu czajnik elektryczny BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076. Jak ustalono w wyniku kontroli, a czego nie kwestionuje strona postępowania, ww. wyrób który nie spełnia wymagań określonych w § 6 ust. 1 oraz w § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że producent albo importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań stanowi obiektywny fakt naruszenia prawa, który jest podstawą zastosowania sankcji (wyrok NSA z 2 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2684/13).

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku 11 odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

Ma ona charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;

- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Rozpatrując ponownie sprawę w zakresie wysokości nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 pkt 1-6 i pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności oraz wziął pod uwagę zarzuty strony postępowania podniesione we Wniosku.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę zgodnie z treścią art. 97 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzony do obrotu przez stronę postępowania czajnik elektryczny nie spełnia wymagań dla sprzętu elektrycznego, ze względu na niedostateczną wytrzymałość elektryczną podstawy czajnika i przebicie izolacji między stykiem fazowym a uziemiającym oraz wypalenie styku elektrycznego w czajniku i podstawie. Skutkowało to brakiem połączenia elektrycznego między tymi elementami wyrobu, a w konsekwencji nieprzydatnością czajnika do użytku. Zważywszy na powyższe niezgodności, ryzyko porażenia użytkownika prądem elektrycznym należy uznać za poważne.

Strona postępowania wprowadziła do obrotu 135 508 sztuk wyrobów, spośród których 135 185 nie udało się stronie postępowania wycofać z obrotu. Zatem liczba egzemplarzy wyrobu wprowadzonych do obrotu pozostająca u końcowych odbiorców jest znacząca.

Okres wprowadzania wyrobu do obrotu określony został od maja 2016 r. do lipca 2019 r., a więc naruszenie prawa trwało 3 lata i 2 miesiące. Mając na uwadze że obecny cykl życia urządzeń małego AGD ocenia się na około 2 lata, okres wprowadzania wyrobu do obrotu uznać należy za znaczący i pozwalający na ustalenie wykrytej przez Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej niezgodności w wyniku kontroli jakości wyrobu.

Prezes UOKiK ponownie doszedł do wniosku, że Strona postępowania jako importer, wprowadzając do obrotu tak dużą ilość wyrobu wytworzonego niezgodnie z zasadami ochrony przed zagrożeniami przez okres ponad 3 lat, naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem czajnik jako wyrób powszechnego użytku stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia konsumentów. W szczególności podkreślić należy, że istnienie ryzyka związanego z użytkowaniem wyrobu potwierdził jego nabywca, składając

oświadczenie o nieposiadaniu czajnika i wskazując, że produkt był awaryjny i nie wyłączał się po zagotowaniu wody, przez co paliły się włączniki. Zatem uznać należy, że ustalona w wyniku kontroli niezgodność z wymaganiami stwarza realne, potwierdzone zagrożenie. Powyższe wpływa zatem na zaostrenie wymiaru kary.

Realizując przesłankę art. 97 ust. 3 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej okoliczność, iż wobec przedsiębiorcy nie były dotychczas prowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z naruszeniem obowiązków tego samego rodzaju, co przemawia na jego korzyść.

Według doktryny, stosując wskazaną przesłankę i ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, organ powinien zbadać i wziąć pod uwagę nie tylko okoliczność, czy strona była już wcześniej ukarana administracyjną karą pieniężną za naruszenie nakazu lub zakazu tego samego rodzaju, lecz przede wszystkim - czy kiedykolwiek się go dopuściła (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Hauser 2020 r., wyd. 6/Stankiewicz, Legalis).

Biorąc pod uwagę art. 97 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK stwierdza, że nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie. Strona postępowania nie przedstawiła też informacji pozwalających na odmienne uznanie w tym zakresie.

Przesłanka zawarta w art. 97 ust. 3 pkt 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dotycząca stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

W ocenie Prezesa UOKiK strona postępowania wprowadzając wyrób do obrotu nie działała z należytą starannością. Organ zwrócił szczególną uwagę na fakt, że przedmiotem przeważającej działalności gospodarczej strony postępowania jest handel artykułami użytku domowego, do których należy także drobny sprzęt AGD, jakim jest czajnik. Wprowadzenie wyrobu do obrotu pomimo, iż nie spełniał on wymagań przepisów prawa, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem

działania osób trzecich. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, iż w zakresie wprowadzenia do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań, strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia prawa poprzez zaniechanie sprawdzenia przed podjęciem decyzji o jego imporcie, zarówno jakości wyrobu, jak i zastosowanych przy jego produkcji środków technicznych.

Zgodnie z art. 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer ma obowiązek: wprowadzać do obrotu wyłącznie wyrób, który spełnia wymagania (pkt 1), niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (pkt 11), na żądanie organu nadzoru rynku współpracować w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, wprowadzony przez niego do obrotu (pkt 14). Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, jako importer nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku, wynikającego z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie.

Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129).

Odnosząc się do okoliczności powołanych przez stronę postępowania we Wniosku, związanych ze znaczącym ograniczeniem przyczynienia się strony postępowania do powstania prawa, podnieść należy że strona postępowania ma obowiązek wprowadzać do obrotu wyłącznie wyrób, który spełnia wymagania. Zatem jeśli w ocenie spółki bazowanie przez nią na przekazanych przez producenta dokumentach może być niewystarczające aby dokonać oceny tej okoliczności, istnieje możliwość poddania próbki wyrobu badaniom laboratoryjnym lub ocenie zgodności z wymaganiami przez jednostkę notyfikowaną. Podkreślić należy, że konsekwencje wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w niniejszej sprawie ponosi importer, bez względu na przyczynę wystąpienia niezgodności, albowiem to importer jest podmiotem odpowiedzialnym za wyrób na jednolitym rynku.

Art. 97 ust. 3 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązuje organ do uwzględnienia okoliczności, czy w toku postępowania przedsiębiorca podjął działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa. Vakomtek S.A. przedstawił dowody wycofania z obrotu i zniszczenia 421 sztuk czajnika, jak również dowody potwierdzające powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. W sprawie przekazano kompletny materiał dowodowy. Organ uwzględnił fakt, iż znaczna część kontrahentów spółki zakupiła wyrób z przeznaczeniem na użytek własny, na cel związany np. z charakterem prowadzonej działalności (usługi noclegowe, ośrodki wypoczynkowe) a nie do dalszej odsprzedaży. Prezes UOKiK pozytywnie ocenia działania podjęte przez stronę postępowania w celu uzyskania dowodów, w tym powiadomienie wszystkich odbiorców o niezgodnościach wyrobu i konieczności jego zwrotu, weryfikację profilu działalności kontrahentów oraz wyczerpujące udokumentowanie tych działań.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął również pod uwagę wysokość korzyści majątkowej zgodnie z art. 97 ust. 3 pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn 134 764 sztuk sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem 421 sztuk zwrotów), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz jednostkowej ceny sprzedaży sprzętu elektrycznego, wskazanej przez stronę postępowania, tj.: 15,35 zł.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży czajnika elektrycznego BLUPOP model BEN203KS kod EAN 4718308116076 wyniosła 2 068 627,40 zł. Tak ustaloną korzyść majątkową organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę wymierzając administracyjną karę pieniężną.

Odnosząc się do przesłanki z art. 97 ust. 3 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w

szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 17 marca 2020 r. 60-dniowym terminie, strona postępowania przekazała dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach oraz jedynie część dowodów na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu i jego zniszczenia. Niemniej jednak, przy wymiarze kary Prezes UOKiK uwzględnił fakt, iż pomimo przekazania dowodów po upływie wyznaczonego terminu, przedsiębiorca dołożył wszelkiej staranności by uzyskać kompletny materiał dowodowy, pomimo trudności wynikających z faktu, że znaczna część odbiorców zakupiła wyrób z przeznaczeniem na użytek własny. Niemniej jednak należy mieć na względzie, że strona postępowania nie poczyniła od początku obiektywnych ustaleń co do tego, którzy z przedsiębiorców zakupili wyrób aby udostępnić go w dalszym łańcuchu dystrybucji, a którzy oddali wyrób do użytku. Strona postępowania arbitralnie zdefiniowała podmioty, które dokonały zakupu wyrobu na własny użytek i uznała, że oświadczenia o tych podmiotów nie będą stanowić dowodów wycofania wyrobu z obrotu. Skutkiem zaniechania w tym zakresie była konieczność podjęcia dodatkowych działań w zakresie pozyskiwania oświadczeń od dystrybutorów.

Odnosząc się do argumentacji strony postępowania zawartej we Wniosku zaznaczyć należy również, że w związku z powstałymi utrudnieniami związanymi z pandemią wyznaczony stronie termin na przedstawienie dowodów wykonania postanowienia uległ „wydłużeniu” w związku z zawieszeniem biegu terminów w postępowaniach administracyjnych. Ponadto strona postępowania nie wskazała na jakie konkretnie trudności natrafiła, ani nie zwracała się w związku z tym do organu z prośbą o wydłużenie tego terminu. Strona postępowania nie zwracała się również do organu z prośbą o wyjaśnienie kwestii konieczności złożenia oświadczeń od przedsiębiorców, którzy dokonali zakupu celem wprowadzenia wyrobu do użytkowania oraz zdefiniowania takiego przedsiębiorcy.

Organ nie mógł wziąć pod uwagę przesłanki określonej w art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ma ona bowiem zastosowanie wobec przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, natomiast strona postępowania prowadzi działalność w formie Spółki Akcyjnej, czyli spółki handlowej, która posiada osobowość prawną.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została

prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy 135 508 sztuk wyrobu a następnie udostępniła do dalszej odsprzedaży 135 185 sztuk w okresie od maja 2016 r. do lipca 2019 r., zatem naruszenie miało charakter długotrwały, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów, nie tylko w celu dalszej dystrybucji ale również z przeznaczeniem na użytek własny. Podkreślić należy, że przedsiębiorca wprowadził do obrotu wyrób stwarzający ryzyko porażenia prądem elektrycznym i pomimo wycofania z obrotu 421 sztuk wyrobu przeważająca ilość wyrobu zakupionego na użytek własny przedsiębiorców, jak również nabyta przez konsumentów, znajduje się w ich posiadaniu narażając na zagrożenia stwarzane przez wskazany sprzęt elektryczny. Podkreślić należy, że awaryjność wyrobu i ryzyko związane z jego użytkowaniem potwierdzona została także przez jednego z kontrahentów. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie. Strona postępowania do dnia wydania niniejszej decyzji nie wskazywała też, aby za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna.

Strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 60 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest w tym przypadku obligatoryjne. Postanowieniem z 17 marca 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania 60 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobu z obrotu, zniszczenia i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami. Postanowienie doręczono stronie postępowania 23 marca 2020 r. Mając na względzie fakt, że bieg terminów w postępowaniach administracyjnych ulegał zawieszeniu lub nie rozpoczął się w okresie od 31 marca 2020 r. do 24 maja 2020 r., termin na przedstawienie wymaganych dowodów upływał z dniem 15 lipca 2020 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła kompletnego materiału dowodowego na okoliczność podjętych działań dobrowolnych, ponieważ dokumentacja przekazywana była sukcesywnie przez cały okres trwania postępowania administracyjnego, a ostatnie oświadczenie zostało przedstawione organowi przez stronę postępowania 7 października 2020 r.

Odnosząc się do podnoszonych przez stronę postępowania okoliczności dotyczących konieczności przedstawienia dowodów wycofania z obrotu wyrobów od wszystkich klientów, zauważyć należy, że okoliczność dokonania zakupu wyrobu przez osobę fizyczną lub osobę prowadzącą jednoosobową działalność gospodarczą czy też dokonanie zakupu wyrobu w ilości 1 sztuki, nie stanowi przesłanki dla uznania takiej osoby lub podmiotu za użytkownika lub konsumenta, do których skierowane jest ogłoszenie w prasie ani nie zwalnia strony postępowania od przedłożenia dowodów w zakresie wycofania wyrobu z obrotu od takiego podmiotu.

Zgodnie z art. 5 pkt 23 ustawy o systemie oceny zgodności dystrybutorem jest osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która dostarcza lub udostępnia wyrób po jego wprowadzeniu do obrotu. Definicja udostępnienia wyrobu określona została w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 i oznacza każde dostarczenie produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku wspólnotowym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Wykładnia przedstawionych powyżej definicji dowodzi bezapelacyjnie, że bez znaczenia pozostaje cel, w jakim dokonano nabycia wyrobu, o ile cel ten związany jest z prowadzoną działalnością gospodarczą na rynku wspólnotowym czy też liczba zakupionych egzemplarzy wyrobu. Zarówno zakup w celu dalszej dystrybucji, jak również użytkowania w ramach prowadzenia działalności gospodarczej stanowi okoliczność przemawiającą za uznaniem takiego podmiotu za jego dystrybutora. Jednocześnie zaznaczyć należy, że w świetle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jak również pozostałych regulacji z obszaru nadzoru rynku bez znaczenia pozostają okoliczności takie jak ilość zakupionego wyrobu lub kwestia czy zakupu dokonano z chęci uzyskania zysku.

Rozważając ponownie wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej przy uwzględnieniu wszystkich wskazanych wcześniej okoliczności przemawiających na korzyść, jak i na niekorzyść przedsiębiorcy, Prezes UOKiK stwierdził że w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w wysokości 50 000 zł, celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kar w stosunku do przewinienia. Prezes UOKiK nie znalazł przesłanek ani nowych okoliczności, które przemawiałyby za zmianą wysokości nałożonej kary pieniężnej. Kara pieniężna w wysokości 50 000 zł jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325).

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

1. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
2. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
3. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/

